

## عنوان مقاله:

بررسی حرکت در معماری اسلامی و معماری پیش از اسلام (نمونه موردی زیگورات چغازنبیل شوش)

## محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسنده:

پوران محمدی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد بخوار، اصفهان، ایران

## خلاصه مقاله:

مازمانی به درک فضا نایل می شویم که در اطراف فضا حرکت کنیم و این حرکت احتیاج به زمان دارد. حرکت، وسیله ای برای درک فضا است و وجود معماری، مدیون خلق فضا و درک فضا، مدیون حرکت می باشد. حرکت در معماری یعنی راه رفتن و در میان دیوارها، ستون ها، سقف ها و سایر عناصر بصری و ایجاد خیال در ذهن. حرکت جوهره درک هر فضا است. حرکت می تواند به صورت فیزیکی، بصری و خیالی باشد. هنرمند می تواند چشم ما را روی سطوح، در فواصل بین آن فضاهای محصور و باز و در عمق بنا هدایت کند. این هدایت نگاه از طریق ترکیب شکل ها، خطوط و ریتم فضایی بنا حاصل می شود. هدف پژوهش، شناسایی ویژگی های مادی و معنوی «مفهوم حرکت در معماری اسلامی و معماری پیش از اسلام» است. و سوال پژوهش این است که مشخصه های حرکت در معماری پیش از اسلام کدام است؟ در این پژوهش از روش مورد پژوهی استفاده شده است و برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز، از روش کتابخانه ای و میدانی استفاده گردیده است. در معبد چغازنبیل حرکت از طریق پلکان ضلع جنوب غربی از پای نیگورات مستقیماً تا انتهای سطح ططبقه دوم ادامه داشته و سپس با پرخشی نود درجه به سمت راست مسیری را پیمود و از پلکان بالا رفته و وارد فضای طبقه سوم شده و در نهایت به معبد اعلی که آخرین طبقه از این بنا می باشد می رسد. حرکت علاوه بر صعود و با بالا رفتن، حرکتی چرخشی و طواف گونه به گرد معبد داخلی و محل اصلی ستایش خدایان داشته که بر تقدس و الوهیت این مکان افزوده است.

## کلمات کلیدی:

حرکت در معماری، حرکت، عوامل حرکت، معماری اسلامی، معماری پیش از اسلام

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600466>

